

[Carsten Raft.]

Og senere: „Det er en Pligt at oplyse dette Folk om Sandheden bag Propagandaløgnene“.

Og den 23. November:

„Gestapo fremfører sine Beviser for, at det er Englands „Intelligens Service“, der stod bag Bombemanden . . . en Afsløring, der selvfølgelig ikke undgaar britisk Dementi, men som ikke desto mindre i sin Udformning lyser af Klarhed, virker saa overbevisende sandfærdig, at der skal mere end tomme Ord til at demtere den.“

Jeg inviterer det ærede Medlem Hr. Frits Clausen til at komme herop og sige, at dette er neutralt.

Vesterager: Det kan jo ikke nægtes, at denne Finanslovbehandling føres frem med ærværdig Langsomhed og ogsaa, som det synes, uden særlig Interesse hos Befolkningen, og det hænger naturligvis sammen med den Situation, vi lever i, det Tryk, der er over Landet paa Grund af Krigen. Rigsdagens Arbejde har jo ogsaa derved faaet et andet Præg end under normale Forhold. Vi maa imidlertid leve vort Liv som Folk, selv under det haarde Tryk, som er over os, og derfor kommer mange Ønsker og mange Spørgsmaal frem — maaske, kan man sige, mere eller mindre velovervejede, men naar de ellers fremsættes i en rolig Form, maa Regering og Rigsdag tage dem under Overvejelse. Vi er jo adskillige, der synes, at der har været noget forhastet over de Ordninger, der er truffet, og det forhastede er sikkert ogsaa i nogen Maade Grunden til, at Befolkningen ikke rigtig kan finde Rimelighed i adskillige af de trufne Ordninger.

Ser man paa Trafikforholdene, Spørgsmaalet om Jernbanen og Statens Rutebiler og ogsaa private Rutebiler, kan det ikke nægtes, at der er noget underligt usammenhængende i den Ordning, der er truffet. Nu har jo Ministeren for offentlige Arbejder stillet lidt bedre Tider i Udsigt med Hensyn til Trafikforholdene, og jeg vil haabe, at de kommer, for det er jo temmelig planløst, som det er, og jeg er heller slet ikke sikker paa, at det altid er benzinsparende — hvad det dog vel er Meningen det skulde være. Jeg haaber i alt Fald paa bedre Tider for Ringkøbing Amt; Byerne her er alle daarligt stillede, navnlig Postgangen er meget forringet. For Aar tilbage, før vi havde faaet de mange Fremskridt paa forskellige Omraader, kunde jeg, for at nævne et Eksempel, hente min Post paa Brevsamlingsstedet hver Søndag mellem 12 og 1.

Nu viser man undertiden fra Ministeriet det Hensyn at sende mig Søndagsbrev, og det er meget hensynsfuldt over for et Medlem af Rigsdagen at sørge for, at man faar Brevet saa hurtigt som muligt, men nu faar jeg først saadant et Søndagsbrev Mandag Eftermiddag, og saa kan det jo ikke paastaas, at man har saa forfærdelig megen Glæde af, at der er ofret et Søndagsbrev. — I det hele taget faar man ikke nogen Post før Dagen efter Afsendelsen, om Eftermiddagen.

Og Forbindelsen mellem Byerne og Oplandet er meget daarlig. Man har slaaet saa underlig umotiveret ned paa Rutebilerne. Der er jo meget stor Forskel paa, om en Bilrute har tre Ture i en bestemt Retning eller kun har een, og naar Besparelsen bliver iværksat med samme Procent, betyder det, at der, hvor der er tre Forbindelser, maa man nøjes med to, og de kan maaske besørge de samme Personer og ogsaa den samme Mængde Gods. Hvor der derimod kun er een Forbindelse, er den fuldstændig slaaet ned, naar der skal gennemføres særlig store Besparelser. Derfor maa man have dette taget op til rolig Overvejelse, saa der kan blive noget mere Plan i det, end der er for Øjeblikket. Jeg vil gerne anføre, at det forekommer mig, at Trafikkommissionen ikke har bidraget saa uhyre meget til Løsning af forskellige vanskelige Trafikspørgsmaal, og jeg vil henstille til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, at vi lader Tanken om Skern — Videbæk-Banens Nedlæggelse hvile indtil videre. Denne Bane har alligevel sin store Betydning nu under de vanskelige Forhold, og jeg tror, det vilde være uforvarsomt nu at gaa til Nedlæggelse af denne korte Banestrækning.

Det var et Par Bemærkninger om Trafikforholdene i Ringkøbing Amt. Jeg har det Haab, at naar der nu sker en Ændring, vil Byerne og Oplandet i dette store, udstrakte Amt blive noget bedre stillede, end de er under den nuværende, som jeg synes, forhastede Ordning.

Fiskerne har jo svære Tider, deres Krav maa høres og overvejes. Det forekommer mig, det er godt, at vi har baade Thyborøn-Havnen og Fiskepladsen ved Hvide Sande. Jeg vil gerne takke den højtærede Minister for offentlige Arbejder for den Redegørelse, man fik for Arbejdet ved Thyborøn; man fik Lov her til at kigge lidt indenfor. Denne Havn har efter min Mening saa stor Betydning, ikke mindst for Tiden, at der maa føres et kraftigt Forsvar for dens Bevarelse og Forbedring. Jeg vil haabe, at man, naar man nu er kommet